

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

כה שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי
 בְּיָמֶיכֶם בֵּית הַמֶּדְבָּר אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נֹאם אֲדֹנָי
 26 27 יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן
 אָדָם הִנֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר הוּא חֹזֶה
 28 לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רְחוֹקוֹת הוּא נֹבֵא: לָכֵן אָמַר
 אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל דְּבַר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה:

Cap. XIII.
 Sermo Do-
 mini con-
 tra uapores
 & venales
 istos Vates,
 qui pacem
 & prospera
 quaque
 populo pro-
 mittebant.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם הִנֵּבֵא
 אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּבְאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְבָּם
 3 שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּי עַל-
 הַנְּבִיאִים הַנֹּבְלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַ וּלְבַלְתֵּי
 ה 4 רְאוּ: כִּשְׁעֵלִים בַּחֲרֻבוֹת נְבִיאֵיךָ יִשְׂרָאֵל הוּי: לֹא
 עֲלִיתֶם בְּפִרְצוֹת וּתְגַדְרוּ גֵדֵר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַמֹּד
 6 בְּמַלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה: הֲזוֹ שׂוֹא וּקְסָם כֹּזֵב הַאֹמְרִים
 7 נֹאם יְהוָה וַיְהוָה לֹא שְׁלַחְסוּ וַיְחַלּוּ לְקִים דְּבַר: הֲלוֹא
 מַחֲזֶה שׂוֹא חֲזִיתֶם וּמְקַסֵּם כֹּזֵב אָמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נֹאם-
 8 יְהוָה וְאֲנִי לֹא אֲדַבֵּרְתִּי: לָכֵן כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוָה יֵעַן דְּבַרְכֶם שׂוֹא וְחֲזִיתֶם כֹּזֵב לָכֵן הֲנִנִּי
 9 אֵלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה: וְהִיתָ יְדֵי אֵל הַנְּבִיאִים הַחֲזִים
 שׂוֹא וְהַקְּסָמִים כֹּזֵב בְּסוּד עַמִּי לֹא יְהוּ וּבְכַתֵּב בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ
 י וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוָה: יֵעַן וּבִיעַן הִטְעוּ אֶרֶץ עַמִּי
 לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְהוּא בְּנֵה חֵיץ וְהִנֵּם טַחִים
 11 אֲתוּ תִפֹּל: אָמַר אֶל-טַחִי תִפֹּל וַיִּפֹּל הָיָה גִשְׁם שׁוֹטֵף
 וְאֲחַנָּה אֲבִנִי אֶלְגַּבִּישׁ תִּפְלְנָה וְרוּחַ סַעֲרוֹת תִּבְקַע:
 12 וְהִנֵּה נִפֹּל הַקִּיר הַלּוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיהֶ הַטִּיחַ אֲשֶׁר
 13 טַחְתֶּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
 לִב ר 4 III וּבְקַעְתִּי

ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי
 יהיה ואבני אלגבי שחמה לכלה: והרסתי את 14
 הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי
 אני יהוה: וכלית את חמתי בקיר ובטחים אתו טו
 תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: נביאי 16
 ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים להחזון שלם
 ואין שלם נאם אדני יהוה: ואתה 17
 בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלכה
 והנבא עליהן: ואמרת כה אמר י אדני יהוה הוי 18
 למתפררות כסתורת על כל אצילי ידי ועשות
 המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות
 תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: ותחללנה 19
 אתי אל עמי בשעלי שעורים ובפתותי לחם להמית
 נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
 תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: לכן כה כ
 אמר י אדני יהוה הנני אל כסתותי כנה אשר אתנה
 מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם
 מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם
 מצדדות ארצ נפשים לפרחות: וקרעתי את 21
 מספחתים כם והצלתי את עמי מידכון לא יהיו עוד בידון
 למצדה וידעתן כי אני יהוה: יען הכאורת לב צדיק 22
 שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב
 מדרכו הרע להחיותו: לכן שוא לא תחזינה וקסם לא 23
 תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכון וידעתן כי אני

יהוה: ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: **יד א**
 ויהי רבר יהוה אלי לאמר: בן אדם 2
 האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם
 נתנו

Cap. XIV.
 Hypocri-
 tis, ficta
 religionis